

Zeimuļa Ziņas

2017/5

- Šajā numurā lasiet :
- - „Zeimuļam” 5 gadi!
- -Tēva diena
- - Sveicam skolotājus!
- - Septembra izstādes
- -Nāc uz pulciņiem!

Septembris klāt!

Augusta lietavām slēpjot aizceļojošos gājputnus, klāt atkal ir septembris! Pirmās rudens vēsmas, nobriedušie ķirbji un kabači, asteres un gladiolas, smaidīgie sēņotāji – tās ir drošas zīmes, ka skolas gaitas vairs nav aiz kalniem.

Svetlana par jaunumiem uzzināja 'Facebook' mājas lapā, lai uz pulciņiem atvest savu dēlu, kurš tagad mācīsies zīmēt un veidot no smiltīm. Kaut arī līdz 1.klasei vēl tālu, maza-

Dažs labs noteikti vēl netic, ka brīvlaiks jau beidzies, bet toties pirmklasnieki necenšas slēpt savu sajūsmu – 1.septembris beidzot pienācis!

Arī „Zeimuļš” pa vasaru stāv nogarlaikojies. Gaiteni nespēj vien sagaidīt, kad atkal tos piepildīs bērnu burziņš ar skaļām, jautrām čalām. Un ilgi jau nav jāgaida, jo jāsvin jubileja - „Zeimuļam” apaļš piecinieks! Ko par to domā apmeklētāji, skaidroja jaunie žurnālisti...

Ziņas par drīzajiem notikumiem Liza uzzināja internetā. Viņa nāk uz „Zeimuļi” jau otra gadu. Viņa labprāt klausījās koncertu, piedalījās loterijā un šogad apmeklēs floristiku un tuvciņu.

Marika par „Zeimuļa” jaunumiem izlasīja avīzē. Viņa saka, ka pagājšgad pasākums paticis vairāk, jo bijis mazāk cilvēku. Gan šogad, gan iepriekš viņu interesē astronomija.

Lida saka, ka „Zeimuļi” vieta atradīsies katram bērnam. Lida arī vēroja uzstāšanos un aplūkoja gleznu izstādi un fotografējās foto kabīnē. Iepriekšējā gadā viņa apmeklēja ciņas nodarbības, bet šogad izvēlējās žurnālistiku, jo patīk intervēt cilvēkus.

Marijai patīk darboties ar pērlītēm, jo no tām var izšūt dažādas figūras, kaut arī lēnītēm, tomēr izdodas darināt visai smalkus un neatkārtojamus darbus. Neparast pulciņš šķiet kulinārijas, jo būs iespēja pagatavot visdažādākos gardumus. Arī pie vides aizstāvjiem gribētos aiziet, jo tie vienmēr piedalās visdažādākajos konkursos.

Arvis plāno doties uz fiziskās sagatavotības nodarbībām un būt radošs biznesmenis. Arvis centīsies realizēt savu biznesa ideju, bet kādu tieši, to viņš neatklāj, jo īsti biznesmeņi savus plānus visiem ne-stāsta.

„Zeimuļi” atvēlēts gana liels klāsts pulciņu, lai vakaros būtu kur izpausties un omei mājās mierīgs prāts.

Tā vārds pa vārdam tiek izrunāti visi plāni, izstāstīts par vēlamajām sekmēm, apgūstamajām prasmēm, lai visa gada garumā censtos un iemācītos kaut ko jaunu, saprastu sevi pašu, sajustu, - pa kuru ceļu iet tālāk...

Lidija Prokovska,
Jeļizaveta Parfenova

Tēva diena!

aktualizēta aizvien aktīvāk. Katrs atce-
ras savu bērniību, rotaļu laiku, lai grem-
dētos iespaidos, kas gūti, kad tētis pa-

Kad skolas dezodorants un dušas želeja, par ko
dzīve sāk ritēt savā ierastajā
ritmā, Latvijas ģi-
menēm klāt jauna svētku
reize, - Tēva diena,
kas ar katru gadu tiek

dezodorants un dušas želeja, par ko
dzīve sāk ritēt savā ierastajā
ritmā, Latvijas ģi-
menēm klāt jauna svētku
reize, - Tēva diena,
kas ar katru gadu tiek
Trīs mazbērnu vecmāmiņa
Anna skumst, ka mazbērni dzīvo
ārzmēs, tāpēc viņa Tēva dienu nesvin.

met gaisā un noķer savās stiprajās ro-
kā, bet gribas, lai viņš uzmet
vēl un vēl! Kāda tad ir Tēva die-
na un kādi ir mūsu tēti? Vai
šovakar tētis aizvedīs uz
treniņu? Dēls skatās pulksteņi
un gaida, jā, mašīna piebrau-
ca, tūliņ dosimies uz sporta
zāli...

Tāda ir mūsu tētu ikdiens - rūpes,
lai dēli un meitas laikus
tiek skolā, pulciņos un
nodarbībās, koncertos un
svētku reizēs. Kopā ar tēti
pa spēkam šķiet viss! Vēl
tētīm jāpaspēj nopelnīt nau-
da, uzdāvināt mammai zie-
dus un apart omes mazdār-
ziņu.

Atklājās interesants fakts -
neviens neteica, ka Tēva diena
ir lieki svētki! Tas priecē, jo tā-
tad tēvi netiks aizmirsti. Soņa
saka, ka tēva diena ir svarīgākie
svētki valstī, un katrā ģimenē
jāpadomā par kreatīvu apsveiku
tētīm. Vēl aizvien ir ģimenes,
kas šo dienu neatzīmē, jo nezina
par to. Soņa ar māsu jau savlaicīgi
domā, ko tētīm uzdāvināt. Šoreiz
tas bija

Anna teic, ka šos svētkus vajag
jauniešiem un jādāvina pašu ro-
kā, bet gribas, lai viņš uzmet
vēl un vēl! Kāda tad ir Tēva die-
na un kādi ir mūsu tēti? Vai
šovakar tētis aizvedīs uz
treniņu? Dēls skatās pulksteņi
un gaida, jā, mašīna piebrau-
ca, tūliņ dosimies uz sporta
zāli...

Tā nu sanāk, ka bērniem ir
savs viedoklis, pieaugušajiem
savs. Pajautājot par Tēva die-
nu Vitālijam, iepriekšējās
domas tika apstiprinātas - jā,
viņš arī svētkus atzīmē, organizē-
jot un piedaloties dažādās sporta
aktivitātēs, šādi pasvītrojot tēva
lomu kā ģimenē, tā sabiedrībā!

Inna svētkus nesvin, bet domā,
ka tie ir svarīgi. Savukārt
Kristīne uzskata, ka katram bēr-
nam jābūt pateicīgam savam
tēvam. Viņas ģimene Tēva die-
nā cep šašliku un rotaļājas.
Bērni izdomā viktorīnas. Arī
tētis ir mājās, jo tie ir viņa
svētki. Kristīne saka, ka Tēva
dienai jābūt katram bērnam,
bet daudziem diemžēl nav ne
tēva, ne mātes. Kad gandrīz
viss jau šķiet izrunāts, klāt
pienāk kāds nebēdnis un nosa-
ka, - Tēva diena, Mātes diena...
Kāpēc katram sava? Mana
ģimene ir MAMMA AR TĒTI ...

Lidija Prokovska,
Jeļizaveta Parfenova,

Olgas Strodes foto

Fotopulciņa izstāde "Esi glezna"

Sākoties jaunam mācību gadam, V. van Goga un citu mākslinieku reiz
fotopulciņa dalībnieki sarosījušies nepasatnē dzīvojošie modeļi, kas, kā
rastai izstādei "Esi glezna". Mēs esam izrādās, sastopami Rēzeknē. V. van Gogs
pieraduši šodien fotografēt ar mobilajiem ir bijis ļoti neparasts cilvēks, slavens
telefoniem sevi un visu intere-

santo sev apkārt. Esam pieraduši ievie-
tot fotogrāfijas facebook un
twitter, lai citi paskatās uz
mums. Taču "Zeimuļi" skolotāja
Eduarda Medvedeva vadība var
realizēt ļoti oriģinālas foto idejas.
Vairums cilvēku visiem mākslas
pasaulē zina klasiskos tēlotājmākslas
darbus, ir ļoti pazīstamais domī-
gais, skumjais jaubijuši Ermitāžā
vai Luvrā. Tomēr izrādās, neklis un
meitene ar pārļu auskaru...
Jeļizaveta Parfenova

Jeļizaveta Parfenova

Skolēnu brīvlaikā

Oktobra beigās, kā jau katru gadu,
gaidāms skolēnu brīvlaiks, kura
ietvaros tiks uzsākts darbs pie
projekta „Veselības veicināšanas
un slimību profilakses pasākumu
organizēšana Rēzeknes pilsētā”.
Bērniem, t.sk. trūcīgiem un
maznodrošinātajiem vecumā no
7 līdz 12 gadiem, apvienojot
informāciju gan par uzturu, gan
fizisko aktivitāšu, gan garīgās
veselības un reproduktīvās
veselības tēmām, būs

iespēja piedalīties dienas sporta
nometnē no 2017. gada 23. oktobra
līdz 29. oktobrim.

Dienas sporta nometnes mērķis ir
mazo rēzekniešu lietderīga brīvā
laika pavadīšanas organizēšana,
jaunu prasmju, zināšanu un
iemaņu apguve, veselīga dzīvesveida
popularizēšana.

Bērnu skaits nometnē: 20 bērni.

Visas projekta aktivitātes ir bezmaksas.

Eleonora Ivanova

SVEICAM SKOLOTĀJUS!

**“Ar dāliju pušķiem un košajām lapām
Ik skolā nāk septembra rīts;
Mēs sveicinām, labā, un paldies
tev sakām,
Ka zinību kamols mums tīts.
Pa stundai, pa dienai, to tinot un
veļot,
Visaugstākā kalnā var kāpt;
Un tā gads aiz gada, tās gudrības
smelot,
Pēc gaišākas rītdienas slāpt.”
(I. Driķe.)**

Katr no mums reiz ir bijis mazs bērns un gaidījis dienu, kad nu varēs doties skolā. Un tad jau atceramies savu pirmo klasi. Kāda tā bija? Visiem, protams, savas atmiņas un iespaidi, tāču daudziem — noteikti silti un patīkami. Gadi rit un sākumskolas skolotāju aizstāj nākamie. Tie jau ir nopietnu priekšmetu pasniedzēji. Un atkal katram savi, tik dažādi. Vai šo skolotāju vārdus grūti atcerēties? Kā nu kuram. Tomēr ir un būs vienmēr tādi skolotāji, kurus mēs gribēdami neaizmirsīsim, turklāt — ar prieku! Tie ir skolotāji leģendas — fizikas skolotājs Antons Rasnačs, arī direktors Viktors Sprūga, latviešu valodas skolotāja Anna Soms, fizikultūras skolotāja Indra Šeina, mūzikas skolotājs Andris Repelis... Viņu skolotie bērni šodien dzīvo gan Rēzeknē, gan Rīgā, gan citur pasaulē. Viņu bērnu bērni šodien mācās Rēzeknes daudzajās skolās un rosās arī ARPC „Zeimuļa” neskaitāmajos pulciņos!

Skola- vieta, kur bērni iegūst izglītību, mācās dzīves gudrības un savstarpēji komunicē. Ja kādam jautātu: „Kādas asociācijas tev ir par skolu?”, tad noteikti kāds teiktu - skola priekš manis ir kā otrās mājas, bet kāds cits minētu savas labās atmiņas par skolotājiem. Noteikti katrs no mums ir saņēmis no skolotāja arī pa brāzienam, tomēr paši jau saprotam, ka neņemam tos stipri pie sirds!

Vislabākās asociācijas par skolu ir tikko sakušiem mācīties skolēniem, jo mazie ķipari vienmēr teiks taisnību, lai kāda tā būtu. Agnesei, 3.klases skolniecei, skola asociējas ar mājasdarbiem, bet Rolands, 1.klases skolnieks, saka, ka skola viņam asociējas ar matemātiku. Olesja, vecākā grāmatvede, par saviem skolas gadiem atbild: „Skola bija vislabākie un vis-skaistākie momenti manā mūžā” un apgalvo, ka būtu gatava vēlreiz mācīties. Mazais ķipars, Rolands, turpretī norāda, ka negribētu atgriezt skolā pat pēc tās pabeigšanas.

Kristīnei, Rēzeknes iedzīvotājai, vārds-

sākuma vēlējas būt par bērnu ārstu, tomēr apstākļu sakrītības pēc neiestājās Medicīnas institūtā. Pēc gada izlēma, iestāties Pedagoģijas institūtā. Viņa motivācija bija, ir un aizvien paliek - bērni. Šūšanas skolotāju, Evitu, par skolotāju kļūt motivēja bērnu interese par šūšanu. Angļu valodas skolotājai, Dainai, skolā bija piemērs- angļu valodas skolotāja- viņa arī vēlējas kļūt tikpat laba. Inese, latviešu valodas un literatūras skolotāja, saka:

„Nemanāmi pagāja vasara pēc vidusskolas, augustā nekas cits neatlika, kā iestāties filologos. Tomēr man vienmēr patika rakstīt sacerējumus par jebkuru tematu, jebkurā dien-nakts laikā.”

Ja kāds jautātu: „Kāda būtu ideāla Skolotāju diena?”, tad Oksana, Rēzeknes iedzīvotāja, atbildēja: „Skolotāju dienai ir jābūt pozitīvai un jautrai, ar daudz ziediem, jo ziedi priekš skolotāja ir uzmanības apliecinājums. Skolotājus noteikti vajadzētu apsveikt, tomēr vislabākā dāvana ir paštaisīta, jo apliecina rūpes.”

Pateiksim katrs mīlus vārdus saviem skolotājiem par ieguldīto darbu un kādreiz izteikto padomu, jo skolotāji ir mūsu varoņi, kas ir palīdzējuši izauzt no kāpura par krāšņu tauriņu.

Un, ja kāds netic, ka skolotāji arī reiz bijuši bērni, lai paskatās šos foto!

Luīze Laizāne

skolotāja asociējas ar stingru sievieti uzvalkā, un ar brillēm. Kristīne saka, ka skola viņai bijusi mācības, nevis mociņas. Toties Sarmīte, metodiķe, apgalvo, ka skolotājs asociējas ar skaistu un gudru cilvēku un atmiņas par skolas gadiem ir krāsainas.

Vai kādreiz neesat aizdomājušies, kā ir būt skolotājam? Tas noteikti nav viegli. Tomēr katram ir bijuši savi iemesli, kāpēc ir kļuvis par skolotāju. Šaha skolotājs, Aleksandrs, no

Pasaule mūsu acīm

Iedomājaties, ka jums ir septiņi gadi un mamma ir atvedusi uz zīmēšanas nodarbībām. Šķiet, daudzi zīmē, kas tur liels, taču, vai katrs spēj savas emocijas un svētiku sajūtu pārstāstīt citam tā, lai klausītājs visu

saprastu? Pa spēkam tas ir tikai J. Antonovas jaunajiem māksliniekiem...

No 02.09. līdz 30.09. "Zeimuļi" vērojama Jeļenas Antonovas ART studijas audzēkņu gleznu izstāde "Pasaule mūsu acīm". Pirmā stāva pelē-

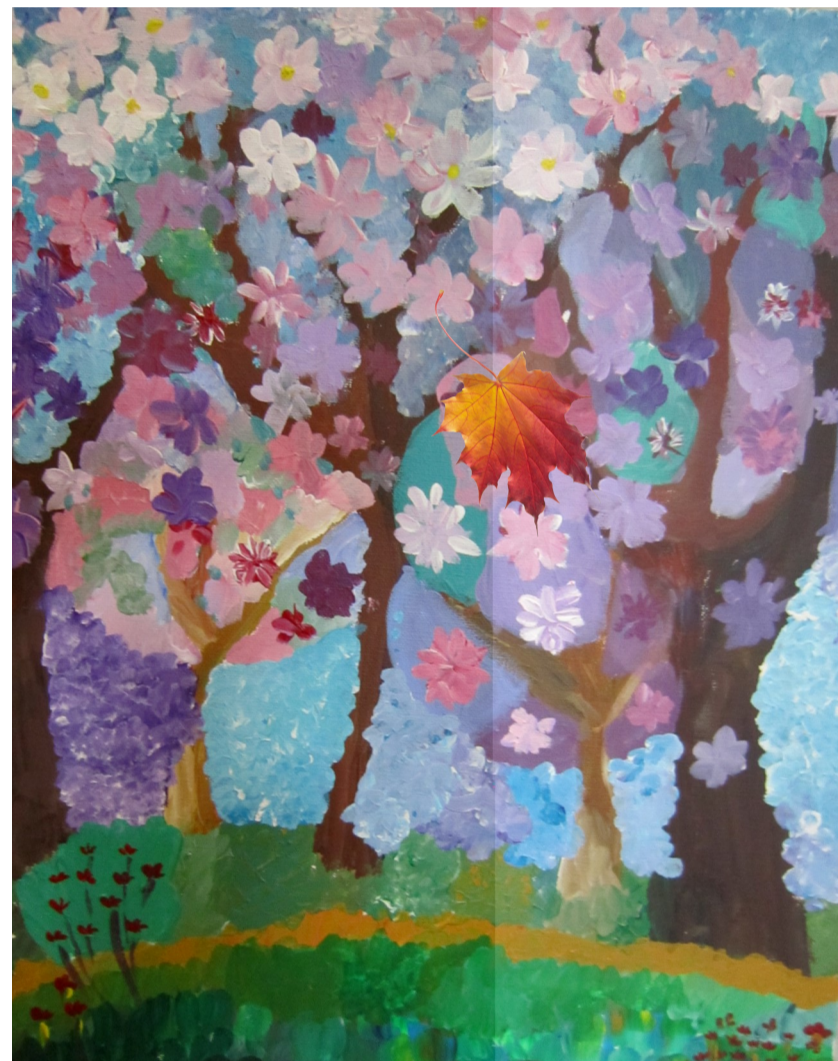
Varvara Teplova, kurai ir 9 gadi, zina, ka reizēm uz zemes ierodas eņģelis ar sniegbaltiem spārnēm un nimbu uz galvas. Eņģelis lidotumā nes rokās mazu, sprogainu meitenīti sarkanā tērpā. Meitenīte ir laimīga, jo eņģelis ir atlidojis, lai piepildītu viņas pašu dziļāko vēlēšanos.

Erika Sergejeva atklāj skatītājam neparastu, balti runci, kas vērtās baltos mākoņos zem zvaigžņotām debesīm. Zvaigznes atspīd viņa zilajās acīs, kamēr runcis gurdeni vēro, vai cilvēki viņu ir pamanījuši. Viņš klausās, ko katrs čukst, jo jūt, ka viņam nav konkurentu, jo kuram kaķim vēl uz pieres spīd mēness!

Latvijas klimatā neaug silto zemju ziedi, taču tie ir Sofijas Kigitovičas gleznā. Vāzē uz zila paklāja visu sulīgo toņu ziedi gaida svētku reizi. Īrisi, gladiolas, asteres Sofijas pasaulē neaug, tur mājo spilgtums un eksotika.

Aiz muguras paliek ābeļu dārzi un zaļas pļavas, virpuļi un ilgas, vēl savu laiku nepiedzīvojušas ieceres, kas gaidīt gaida, kad jaunie mākslinieki par tām atcerēsies...

Margo Malašenoka,
Lidija Prohovska

kajā gaiteni skatītāju sagaida daudz spilgtu gleznu, kas piesaistīs pat nejaušu garāmgājēju, bet dažam pat uzlabos garastāvokli. Šo darbu autori ir dažāda vecuma zēni un meitenes, kas ilgāku vai mazāku laiku sevi veltījuši mākslai.

Karlīnas Šarovas ota tvērusi dažus īpašus kokus, kas zied pilnos ziedos. Rodas sajūta, ka nupat ir iestājies pavasaris, šo ilūziju pastiprina rozā, lillā, koši zaļie toņi, kaut gan aiz loga vērojam slapju rudeni un negrības domāt par ziemu. Skatītājs sajūt Karlīnas pausto dabas maigumu, mirkļa skaistumu, jo nekas dabā nav mūžīgs, viss mainās.

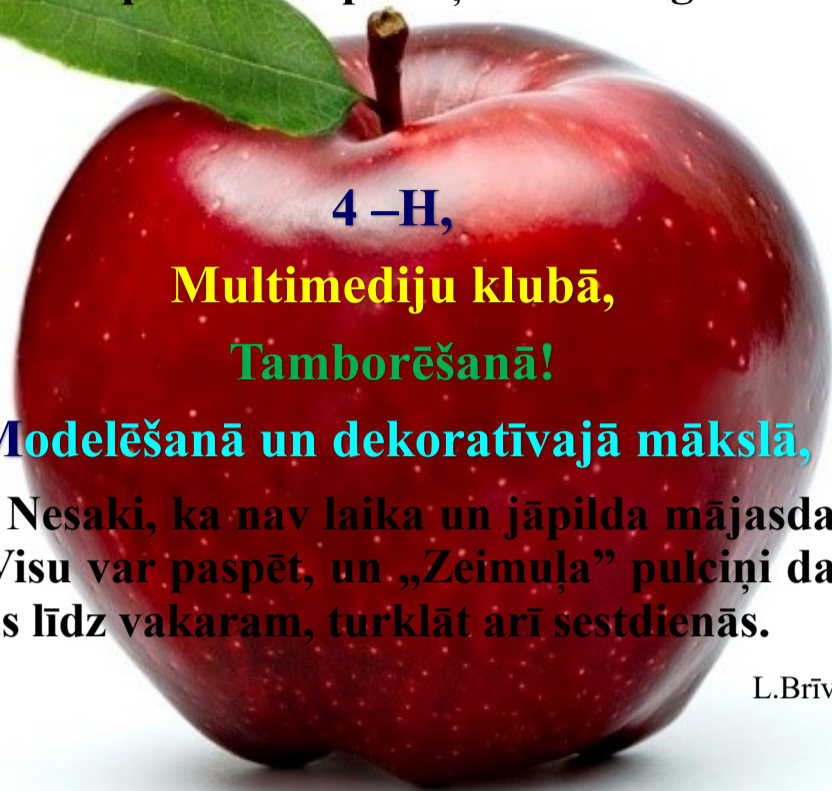

Jevgenija Kušča
ARPC "Zeimuļi" vadītāja
26441917
Olita Kuksa
Interēšu izglītības metodiķe
27854724 25661190

Eleonora Ivanova
Jaunatnes lietu speciālists
26033202
Olga Strode
Metodiķe darbam ar bērniem un ģimenēm
28375137

Tevi gaida!

Kaut arī septembra mēnesis jau galā un darbs „Zeimuļi” rit pilnā sparā, Tu droši vari atnākt un pieteikties pulciņiem! Tevi gaida:

4 –H,

Multimediju klubā,

Tamborēšanā!

Modelēšanā un dekoratīvajā mākslā,

Nesaki, ka nav laika un jāpilda mājasdarbi! Visu var paspēt, un „Zeimuļa” pulciņi darbojas līdz vakaram, turklāt arī sestdienās.

L.Brīvers

Leļļu meistarklases pirmie soļi

Skolotājas A.Silaunieces gādīgās rokas un aizraujošās idejas ir sarūpējušas īstu gandarījumu visām mazām un lielām meitenēm, kas vēl nav gatavas šķirties no leļļu pasaules. Mīļākā lelle nu vairs nav jāatstāj mājās, kamēr rit skolas gaitas, bet var tikt darināta "Zeimuļa" leļļu dar-

būt pat profesija nākotnē. Beatrise ir nodarbojusies ar peldēšanu, šūšanu, bet nu izmēģinās darināt lelles. Viņa plāno pagatavot uz rokas maucamus pasaku personāžus, lai var spēlēt teātri.

Margarita un Valērija norāda, ka leļļu izgatavošana nesokas viegli, jo tas ir smalks roku darbs, jābūt precīzām. Ja gatavo papīra lelli, tad apģērbs tai jāpstrādā dedzinot, lai nekas neizirst. Arī Katrīna un Anete min, ka lelles no krepapīra ir smalkas un trauslas, tās nedrīkst burzīt vai raut, lai darbs neiet zudumā.

Margo Malašenoka,
Jelizaveta Parfenova,
Lidija Prohovska

bnīcā! Sprotams, ka meiteņu fantāzijai robežu nevar būt, tāpēc arī īstenotās ieceres, kā gaidāms, būs atraktīvas un jums patīks!

Skolotāja A.Silauniece strādā ar dažāda vecuma bērniem un nodarbību telpā pie sienas jau redzamas pirmās lelles. Skolotāja stāsta, ka tās pagatavot var no dažādām kartona faktūrām, plastikāta. Turklāt lelles var veidot atbilstoši dažādām svētku reizēm, sezonai, arī kā dāvanas.

Tagad ir moderni dāvināt pašu rokām darināto.

Beatrisei ir 8 gadi un šobrīd viņa vēlas kļūt par leļļu meistarū. Kādam tā var

27/09/2017

Inese Brīvere
Interēšu izglītības skolotāja
26727497

